

Oficiální prohlášení pěti sborů a jejich stanovisko k situaci v BJB

Pro baptisty, byla historicky vždy Písma Svatá závaznou autoritou pro osobní i sborový život. Protože si to doba postupně žádala, byla formulována nejrůznější baptistická vyznání víry, která obsahovala biblické pravdy a která jednotlivé sbory zastávaly. Ne jinak tomu bylo i v případě prvního baptistického sboru v Praze. Jeho kazatel Jindřich Novotný st. vydal *Vyznání víry u víře pokřtěných křesťanů, obyčejně baptistů zvaných* v roce 1886, rok po založení sboru. O naprosto zásadním významu Bible pro baptisty pak svědčí skutečnost, že první článek tohoto *Vyznání* je *O Slovu Božím* a výslovně se v něm připomíná, že Písma Svatá „pravdivě Duchem Svatým vdechnuta jsou“. Na tuto bohobojnou službu svých předků chceme i my vědomě navazovat a s pomocí Boží se stejně držet těch základních pravd, které v naší zemi právě v minulosti vedly k založení baptistických sborů.

Žel tyto základní pravdy, na kterých byla naše Jednota založena, se v poslední době vytrácí. V průběhu posledních sedmi let jsme se pokoušeli upozorňovat na nejrůznější skutečnosti, které se v BJB objevují a jsou v rozporu s biblickým učením. Činili jsme tak na sjezdech delegátů skrze řady návrhů, které však byly vždy zamítnuty a k jejich obsahu se ani nerozvinula námi očekávaná biblická diskuze.

I v tzv. *Prohlášení 5 sborů a Výzva všem členům Jednoty* šlo především o snahu oslovit a varovat každého jednotlivého člena BJB na nebezpečí stále více se šířícího vlivu liberální teologie, která naši jednotu zhoubně odklání od původního směru BJB stojícího pevně na Božím slově. Je nám upřímně líto, že naše Jednota o čistotu učení založeného na Písmu nejeví takový zájem jako naši předkové. Mrzí nás, že nadsborová jednání se nesou spíše v duchu politiky, osobních preferencí a postrádají hledání pravdy založené na Boží vůli zjevené nám v Písmu. Jednotě chybí duchovní ostražitost a důsledkem toho se postupně odbourává a prolamuje jedna biblická doktrína po druhé. Naše největší námitky se dlouhodobě týkají následujícího:

1. Odklon od autority Písma svatého

V BJB již řadu let dochází k podceňování klíčového významu Písma Svatého, jakožto nejvyšší autority a dostatečnosti pro službu a život církve. Z toho zákonitě vyplývá neschopnost zaujmout jednoznačná biblická stanoviska v otázkách církevní praxe i v životech věřících, či dokonce rouhající snahy oddělit autoritu Písma od autority Pána Ježíše. Mnozí prohlašují, že nejvyšší autoritou je Kristus, ale není jasně zodpovězeno, jak Kristus svou autoritu uplatňuje. Stejně jako ti, kteří stáli na počátku dějin naší jednoty a kladli její základ, věříme, že Kristus svou autoritu uplatňuje skrze Bohem vdechnuté, neomylné, a proto dostatečné Písmo.

Je nám upřímně líto, že mnozí v dnešní Jednotě tomu takto již nevěří. Ačkoliv se v *Základním dokumentu BJB* v odstavci s názvem *Poslání církve a základní články víry* píše, že „věroučným základem a závaznou normou baptistů jsou Písma svatá Starého a Nového zákona,“ praxe jasně ukazuje, že to již dávno neplatí. Opak je pravdou. Jsme přesvědčení, že současný vývoj svědčí o tom, že Svatá Písma jsou v podání mnohých naprosto nezávaznou normou, kde si každý může věřit a vykládat Písmo jak potřebuje, a neexistuje žádný adekvátní systém, který by všechny nové pochybné tendence mohl korigovat.

Chabý pohled na Písmo Svaté v BJB je zřejmý také z toho, že se jej málokdo odváží používat při společných jednáních. Takováto ztráta autority Písma má za následek, že jako denominace již nemáme společný pevný základ, což s sebou přináší kompromisy, které již nemůžeme a nechceme více přehlížet. Jsou v rozporu s vírou, kterou chceme uchovávat v dobrém svědomí před naším Spasitelem.

2. Ztráta jednoznačnosti v učení o ospravedlnění pouze z víry.

Tato klíčová teze reformace je v Jednotě velmi zlehčena již samotným aktivním členstvím v ERC. Protože BJB nadále zůstává členem v této organizaci, nemůže se jasně vymezit vůči těm církvím, které nekáží, anebo dokonce překrucují biblické evangelium. Spoluprací a účastí na společných „bohoslužbách“ s těmito církvemi a jejich představiteli zároveň demonstrujeme falešnou jednotu nejenom vůči nim, ale i sekulární společnosti. Tím se dopouštíme hříšných kompromisů na úkor poznané Pravdy, čímž odsouváme nauku o ospravedlnění pouze z víry.

3. Ztráta jednoty

Dalším důsledkem popření dostatečnosti a klíčové směrodatnosti Písma pro život je ztráta skutečné jednoty a hlubokého společenství. Pán Ježíš v tzv. „velekněžské modlitbě“ prosí nebeského Otce o jednotu svých následovníků a dodává: „*Posvět' je v pravdě, tvé Slovo je pravda.*“ (Jan 17 kap.) Proto skutečná jednota v církvi je možná pouze za předpokladu sjednocení se v pravdě Slova!

Protože se však BJB neshodne ani na těch nejpodstatnějších základech jako je autorita Písma, či evangelium, je přirozené, že neshoda panuje i v dalších klíčových doktrinárních otázkách. Důsledkem toho v BJB žádná skutečná jednota

není a ani být nemůže. Jablonecký sbor usiloval o přidání několika doplnění do *Stanov BJB*, aby byla jednota a čistota naší nauky v zásadních a jasných biblických otázkách chráněna, ovšem byla rezolutně odmítnuta, čímž BJB prokázala, že jí záleží více na nebiblické rozmanitosti než na biblické jednotě.

4. Neschopnost zachovat čistotu církve

Odklon od autority Písma Svatého k nezávaznému nakládání s Božím slovem podle lidské svévole má za následek další úpadek naší církve. BJB má již instalovanou kazatelku a drtivá většina sborů tento fakt akceptovala. Jak tedy potom můžeme obstát před naším Pánem, který tuto skutečnost v Písmu jasně zapověděl (1. Tim 2,12)? Místo abychom vzali vážně slova apoštola Pavla, který jako argument udává řád stvoření, někteří vedoucí v BJB, popřou radši i stvoření. Sami tak k vlastní škodě na sobě potvrzujeme učení Písma, kdy opomíjení jedné pravdy způsobuje pokřivený pohled v dalších oblastech.

Navzdory jasným textům (Ř 1,26-27; 1. Kor 6,9-10 aj.) nebyl poslední SD na jaře 2018 schopen zaujmout jednoznačné stanovisko v otázce popírání hříšnosti praktikované homosexuality. Tímto jednáním se jen plně prokázal naprostý úpadek BJB, který byl však logickým vyústěním neřešení dlouhodobých podstatných problémů. Nejednota v otázkách, co je a co není hřích, a jeho následná tolerance, nebezpečnost k falešným učitelům a jejich učení, nebiblický postoj k pastýřskému úřadu a řada dalších věcí z naší Jednoty jako celku činí konfederaci vlažných učedníků (Mat 7,21; Luk 6,46).

Závěr

Vzhledem k tomu, že *Cíle BJB*, tak jak jsou definovány v *Základním dokumentu*, tedy sdružovat sbory stejného teologického zaměření nejsou dlouhodobě naplňovány a není funkční mechanismus a hlavně ochota se k těmto cílům navrátit, rozhodli jsme se po dlouhých letech vzájemných neshod o tomto společný základ již nadále neusilovat. Současný stav BJB vnímáme jako neřešitelný. A proto jsme se rozhodli ve svých sborech uskutečnit kroky vedoucí k vystoupení ze svazku sborů sdružených do Bratrské jednoty baptistů. Činíme tak s krajní lítostí, ale v podstatě nemáme na výběr. Naše svědomí je zajatcem Božího slova, a proto nám již nadále nedovoluje v tomto vztahu pokračovat. Rozumíme tomu, že v BJB jsou stále zbožní křesťané, kteří by chtěli za obnovu Jednoty bojovat. I my jsme měli totéž nadšení. Došli jsme ale již k závěru podobně jako Charles Spurgeon, že „*Svatá povinnost skutečného věřícího vůči lidem, kteří tvrdí, že jsou křesťany, ale popírají Pánovo Slovo a odmítají základy evangelia, je vyjít z jejich středu. Pokud někdo říká, že je třeba vyvíjet snahy o změnu, souhlasíme; ale když je zjevné, že tyto snahy k ničemu nebudou, k čemu to? Pokud společenství dovoluje blud, pokud ho vítá a podporuje, svědčí to o odhodlání základ neměnit, a pak není možná jakákoliv vnitřní změna, která by nějak zásadně pomohla. Přítomnost evangelikální strany může jen potlačit a možná na čas zakrýt zlo; tento kompromis je však sám o sobě hříchem, a tak není možné dosáhnout nějakého trvalého dobrého výsledku. Zůstat v komunitě, která se snaží vyhovět všem přesvědčením v naději, že se věci vyřeší, je stejné, jako kdyby Abraham zůstal v Uru nebo v Cháranu a doufal, že se obrátí domácnost, z níž byl povolán.*“

Neuzavíráme se, ale jsme otevření a máme touhu spolupracovat se všemi, kteří drží autoritu, inspiraci a neomylnost Písma a Boží slovo považují za jediné vodítko pro víru i praktický život. Nadále vnímáme jednotu s každým, kdo žije a káže spasení jediné milostí, jediné skrze víru a jediné v Kristu.

Se zármutkem, ale i s vědomím plné podřízenosti Pánu Církve

3.11.2018

Sbory BJB v Jablonci n.N, Kroměříži, Kuřimi, Lovosicích, a stanice Jílové u Děčína